Р Е Ш Е Н И Е
№ 2844

гр. София, 29.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 9 състав,** в публично заседание на 01.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **7222** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/ 12.02.2013 година,потвърден с Решение №1004/07.06.2013 година на Директор на Дирекция „ ОДОП".

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се , че същият е нищожен ,защото ревизията е повторна и след връщане на административната преписка на органа възложил ревизията, е следвало новата ЗВР да бъде издадена от същото лице- В. С. М., не от друго лице. Посочва се още ,че е налице изначална материална некомпетентност на органа ,възложил ревизията да издаде ЗВР и от там е налице и нищожност на издадения РА. Посочва се още ,че ревизионното производство е удължавано и спирано незаконосъобразно,след като всички възможности за това са изчерпани по реда на чл.114 от ДОПК, а наред с това РД е издаден на дата 11.12.2012 година, което е далеч след определения срок за извършване на ревизията и съставяне на доклад по нея. Наред с това, заповедта за спиране на производството,също е незаконосъобразна,защото производството е спряно поради заболяване на член на ревизиращия екип ,като органът,възложил ревизията е имал процесуалната възможност да промени състава на ревизиращия екип.

Сочи се още,че предвиденият в закона 14 дневен срок след приключване на ревизията за издаване на РД също не е спазен и този срок е преклузивен. Твърди се още, че при издаването на РА са допуснати нарушения на процесуално правните

разпоредби ,липсата на компетентност у лицето, възложило ревизията са довели и до нарушаване на материално-правните разпоредби при издаването на РА, като на са анализирани представените и събрани в хода на ревизионното производство доказателства. Иска се отмяна на РА и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от адвокат М., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен. Претендира и сторените по делото разноски. Съображения в тази насока развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция"Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт И., редовно упълномощен,който оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Тафров изразява становище за неоснователност на предявената жалба поради липса на доказателства за реалност на доставката.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 114/30.10.2009 година на Териториален директор на НАП [населено място] Г. Я. е преназначен на длъжността- Началник сектор в ТД на НАП С. с работно място- И.- П., считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед №РД-01-6/04.01.2010 година, Директор ТД на НАП- С. наредил, считано от 01.01.2010 година функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизия да се осъществяват от поименно изброени служители,измежду които и Р. Г. Я. – Началник сектор „Ревизии" И.-П..

Със Заповед № 867.1/17.12.2010 година на Изпълнителен директор на НАП-[населено място] В. В. е преназначен на длъжността- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място], считано от 01.01.2011 година.

С Решение № 2307/19.12.2011 година,Директор на Дирекция"О." отменил издадения на [фирма] РА в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди от месец 01.2009 година до м.12.2009 година и от месец 03.2010 година до месец 06.2010 година, ведно с начислените лихви за забава, както и в частта на установените задължения по ЗКПО за 2009 година, ведно с начислените лихви за забава ,върнал административната преписка на органа,издал заповедта за възлагане на ревизия, като указал в 14 дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия от друг ревизиращ екип, оставил без разглеждане жалбата в частта по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2010 година, месец 02.2010 година, м.07.2010 година и м.08.2010 година като недопустима и прекратил производството по жалбата в тази част.

Със Заповед за възлагане на ревизия №12000430/18.01.2012 година, Р. Г. Я. на длъжност- Началник сектор" Ревизии" възложил да бъде извършена ревизия на [фирма], определил състава на ревизиращия екип- Е. Ц. А. на длъжност-главен инспектор по приходите и ръководител екип и Н. В. У. длъжност- инспектор по приходите,обхвата, на ревизията по видове задължения и по периоди-ДДС за периода 01.01.2009-31.12.2009 година и 01.03.2010 година-30.06.2010, ЗКПО за периода 01.01.2009 година -31.12.2009 година срока ,в който следва да завърши ревизията- до

три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.
Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 31.01.2012 година.
С нова Заповед за възлагане на ревизия №1203363/24.04.2012 година, органът ,възложил ревизията- Р. Г. Я. Началник сектор – орган по възлагане определил нов срок за завършване на ревизията-30.05.2012 година
Новата заповед за възлагане е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 26.05.2012 година.
На 08.05.2012 година, орган по приходите ,включен в състава на ревизиращия екип, депозирал искане за спиране на ревизионното производство на жалбоподателя поради заболяване и излизане в продължителен болничен на член на ревизиращия екип Н. В. У.- инспектор по приходите.
Със Заповед № 1200264/08.05.2012 година,органът възложил ревизията- Р. Г. Я. на длъжност Началник сектор спрял производството по извършване на ревизия на жалбоподателя, считано от 08.05.2012 година поради заболяване и излизане в продължителен болничен на член на ревизиращия екип Н. В. У.- инспектор по приходите.

Заповедта за спиране на производството е връчена на управителя на ревизирания данъчен субект на 14.05.2012 година.
Със Заповед №1206735-В/05.09.2012 година, органът,възложил ревизията – Р. Г. Я.- на длъжност- Началник сектор възобновил производството по извършване на ревизия , спряна със Заповед № 1200264/08.05.2012 година, считано от 05.09.2012 година.
Със Заповед за възлагане на ревизия № 1206737/05.09.2012 година Р. Г. Я. на длъжност- Началник сектор , променил състава на ревизиращия екип, като на мястото на Е. Ц. А. включил В. В. В. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител екип и определил нов срок за завършване на ревизията – до 27.09.2012 година.
Новата ЗВР е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 28.09.2012 година.
С нова ЗВР № 1207031/21.09.2012 година, органът възложил ревизията Р. Г. Я. определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 27.10.2012 година.
Новата ЗВР е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 28.09.2012 година.
С нова ЗВР от 22.10.2012 година, органът, възложил ревизията- Р. Г. Я. на длъжност- Началник сектор определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя н од 27.11.2012 година
Новата ЗВР е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 30.10.2012 година.
Със заповед № РД-01-1358/01.11.2012 година,Директор ТД на НАП-С. наредил считано от 01.01.2012 година ,А. В. Т. на длъжност Началник сектор“ „Ревизии“ в ТД на НАП- С. да издава заповеди в хипотезите на чл.113,ал.3 от ДОПК, както и заповеди за определяне на компетентен орган по реда на чл.119,л.2 от ДОПК за неприключили към 31.10.2012 година ревизионни производства на данъчни субекти, ,измежду които и на [фирма].

На 11.12.2012 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад №1207761, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по ЗДДС и по ЗКПО за процесните периоди.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К-1207761/10.01.2013 година А. В. Т.- Началник сектор „ Ревизии“ определил за компетентен орган по издаването на РА на жалбоподателя В. В. на длъжност – главен инспектор по приходите.

Заповедта за определяне на компетентен орган е връчена лично срещу подпис на на управителя на ревизирания данъчен субект на дата 19.02.2013 година.

РД е връчен на дата 29.02.2013 година на управителя на ревизирания данъчен субект.

На 12.02.2013 година, В. В. В. на на длъжност- главен инспектор по приходите, издал обжалвания РА №204120776, с който установил задълженията на ревизирания данъчен субект по ЗДДС и по ЗКПО за процесните периоди.

РА е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на дата 19.02.2013 година

На 01.03.2013 година, ревизираният данъчен субект депозирал жалба до Директор на Дирекция” ОДОП срещу съставения РА.

На 30.04.2013 година, между Директор на Дирекция”ОДОП и жалбоподателя е сключено споразумение за удължаване срока на произнасяне по жалбата, като същият е съответно удължен с един месец.

С решение № 1004/07.06.2013 година,Директор на Дирекция“ ОДОП“ потвърдил обжалвания РА. Решението е връчено на жалбоподателя на дата 17.06.2013 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на двете ревизионни производства доказателства, описани в 5 броя папки приложения.

По делото е назначена,изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите ,поставени му като задача.

Разпитан в съдебно заседание експертът заявява ,че поддържа заключението си.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- техническа експертиза, като в заключението си вещото лице е отговорила на поставените му задачи.

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява ,че поддържа заключението си

От показанията на свидетеля – Т.- бивш служител на [фирма] се установява ,че е работил при този доставчик за времето от месец ноември 2009 година и длъжността му се е изразявала в намиране на мебели и реквизити за обзавеждане на изграден декор, който трябвало да се обзаведе, той е намирал нещата, които са необходими за дадено сценично изпълнение- мебелите , костюмите и е работил във [фирма] до средата на 2010 година.

В показанията си свидетелят-Р. Б.- бивш служител във [фирма], но познава дейността на жалбоподателя, има инженерно образование ,но от 35 години се занимава с филмопроизводство и работила във „ВДФ Б.“ от месец август 2008 година до февруари 2010 година, като през 2009 година е работила и при жалбоподателя по силата на сключен между жалбоподателя и „ ВДФ Б.“ договор..

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на

легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява частично .основателна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №204120776/12.02.2013 година,е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- В. В. В. ,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-Началник-сектор"Ревизии- А. В. Т. със Заповед №К1207761/10.01.2013 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт.

От приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето- В. В. В. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, от доказателствата по делото е видно ,че лицето А. В. Т. заема длъжността-Началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП-С. и е определена за орган, който може да възлага ревизии.Наред с това, установено е, че считано от 01.11.2012 година,на лицето А. В. Т.- Началник сектор е възложено да издава заповеди за възлагане на ревизии и за определяне на компетентен орган за неприключили ревизионни производства до 31.10.2012 година на данъчни субекти/ изрично изброени,измежду които и на жалбоподателя [фирма].От доказателствата по делото е установено още ,че първоначалната заповед за възлагане на ревизии ,както и последващите такива също са издадени от компетентен орган- Началник сектор Ревизии/ а в случая е определена компетентност на лицето Р. Г. Я., определен от Директор ТД на НАП-С. за орган, който може да възлага ревизии със Заповед от 05.01.2010 година на Директор ТД на НАП-С.. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на жалбоподателя, че ревизионният акт е нищожен поради изначална липса на материална компетентност на органа, възложил ревизията, предвид обстоятелството, че ревизионното производство е второ и съгласно разпоредбата на чл.155,ал.4 от ДОПК, при отмяна на ревизионния акт от страна Директор на Дирекция ОДОП и връщане на преписката на органа ,възложил ревизията, същата следва да бъде възложена от органа, възложил предходната ревизия. В действителност,съгласно сочената разпоредба,при отмяна на ревизионния акт,преписката се връща на органа, възложил ревизията да издаде нова ЗВР.

Но също така е вярно ,че в ДОПК не се съдържа изрична разпоредба, че новата ЗВР следва да бъде издадена от същото лице ,което е издало в предходното ревизионно производство заповедите за възлагане на ревизии. На ред с това, законодателят е използвал израза – орган, а не на същото лице, издало предходните ЗВР. В този смисъл и в хипотезата пред която сме изправени, новата ЗВР след отменителното решение е издадена от Началник сектор- Р. Г. Я./ който е заемал тази длъжност и е бил надлежно оправомощен да издава ЗВР от Директор ТД на НАП-С.. Неиздаването на първата заповед за възлагане на ревизия от страна лицето В. С. М.- Началник сектор и орган по възлагане в предходното ревизионно производство не е и не може да доведе до нищожност на издадения РА. По делото и при казаното по-горе, се съдържат писмени доказателства за наличието на компетентност както на органа,

възложил ревизията, на органа определил за компетентен орган да издаде РА и на самия орган по приходите, издал ревизионния акт. В този смисъл цитираните в жалбата три съдебни решения, с които ВАС на РБ е обявил нищожността на РА, в случая изобщо не могат да намерят приложение ,защото те касаят други случай ,при които по делото не са съдържали доказателства за заместване и за надлежно оправомощаване на органите, издали ЗВР и впоследствие З.. Наред с това, напълно неоснователен е и доводът на жалбоподателя ,че РА е нищожен ,защото ревизионният доклад не е връчен на ревизирания данъчен субект в предвидения по чл.117,ал.4 от ДОПК тридневен срок,/ревизионният доклад, заедно с приложенията се връчва на ревизираното лице в тридневен срок от съставянето му/. На първо място,посоченият срок, е инструктивен и неговото неспазване не може да доведе до нищожност и на ревизионния акт. На второ място, връчването на ревизионния доклад засяга само и единствено сроковете за подаване на възражение срещу него.

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви.

При издаването му,органът по приходите е допуснал нарушение на процесуално-правните разпоредби, което обаче не съществено е не може да доведе до нищожност на ревизионнния акт. След връчване на отменителното решение на Директор на Дирекция“О.“ на жалбоподателя е издадена нова ЗВР от 18.01.2012 година,с която е определ ревизиращият екип и срокът, в който следва да завърши ревизията- три месеца ,считано от датата на връчване на ЗВР.В случая последната е връчена лично на управителя на ревизирания данъчен субект на дата 31.01.2012 година и срокът – определен в заповедта- тримесечен е започнал да таче от тази дата, съответно от 01.02.2012 година/ съгласно правилото за броене на сроковете и съответно на това изтичащ на 01.05.2012 година. Междувременно на дата 24.04.2012 година е издадена нова ЗВР, с която е пръдължен срокът за извършване на ревизия от органа, възложил ревизията с още един месец ,но поради наличие на обстоятлства ,визирани в чл.34 от ДОПК,със Заповед от 08.05.2012 година, ревизията е спряна и е възобновена на дата 05.09.2012 година със Заповед за възобновяване. Последвала е заповед за възлагане ревизия, в която е определен срокът за завършването и- до 27.102012 година, като отново с друга ЗВР от 22.10.2012 година е определен нов срок за завършване на ревизията до 27.11.2012 година.

Твърдението на жалбоподателя,че Заповодта за спиране е издадена без да са налице основания за това, тъй като лицето, участващо в състава на ревизиращия екип е трябвало да бъде в продължителен отпуск по болест и органът по принцип е могъл да определи друг орган ,който да го замести, е неоснователно. Следва да ъбде посочено, че основанията за сипране са посчени в чл.34 от ДОПК В разпоредбата на чл. 34 от ДОПК е предвидено, че производството се спира при наличието на пет предпоставки, между които: по т. 1 - заболяване на лице, чието участие е наложително - след удостоверяване с надлежен медицински документ. Наред с това следва да бъде отбелязано още ,че анализирайки разпоредбата на чл.34,ал.1,т.1 от ДОПК, законодателят е посочил само лице ,чието участие е наложително ,като не е направил разграничение кое е това лице- ревизирано лице и лице,участващо в състава на ревизиращия екип, при което настоящата съдебна

инстанция намира че, производството по извършване на ревизия може да бъде спряно и при заболяване на член от състава на ревизиращия екип, като преценката за спирането се прави от органа, възложил ревизията/ пред каквато хипотеза сме изправени. Вярно че, органът възложил ревизията може да определи и друг орган ,който да замести органа по приходите, който е отпуск поради временна неработоспособност с цел приключването на ревизионното производство в кратки срокове, но неизвършването на това не може да доведе до съществено нарушение на съдопроизводствените правила и до незаконосъобразност на издадения РА в последствие, защото при казаното по- горе, преценката на органа не подлежи на съдебен контрол/ към момента на издаване на заповедта за спиране.

Следва да бъде отбелязано, че спирането на производството представлява временно прегражданe на развитието му до отстраняване на пречките за движението му, какъвто е процесният случай – след отпадане на пречките , производството е възобновено с издаване на заповед за възобновяване и последваща Заповед за възлагане на ревизия.В този смисъл, твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя ,че след като срокът за извършване на ревизията е продължен с още един месец – със Заповедта от 24.04.2012 година до 30.05.2012 година, то спиране не е могло да бъде извършено е неоснователно.Следва да бъде отбелязано още ,че спирането на ревизионното производство може да бъде извършено по всяко време от образуване на същото/ което става с издаване на заповедта за възлагане на ревизия, както и в хода на административното обжалване- аргумент от разпоредбата на чл.34, ал.3 от ДОПК. Наред с това, вярно е че, при издаване на последващата заповед за възлагане на ревизия от 22.10.2012 година ,с която е определен срок за извършването и -27.11.2012 година не е спазена процедурата, визирана в чл.114 от ДОПК и най- вече липсва заповед за удължаване на срока от Изпълнителния директор на НАП. Но според трайно установената практика,това нарушение не може да доведе до нищожност на издадения ревизионен акт, а засяга само и единствено събраните доказателства,но предвид това ,че съдът е инстанция по същество при обжалването на ревизионния акт, то няма правна пречка,тези доказателства да бъдат събрани и в хода на съдебното производство. В този смисъл е не само трайно установената практика на ВАС ,но и застъпеното становище в РЕШЕНИЕ № 288 ОТ 10.01.2014 Г. ПО АДМ. Д... № 5714/2013 Г., I ОТД. НА ВАС.

Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя, че ревизионният доклад е издаден след изтичане на предвидения 14 дневен срок за издаването му. На първо място, , съгласно чл. 117 от ДОПК, ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, но съставянето на ревизионния доклад след този срок,не може да доведе до незаконосъобразност на ревизионния акт, защото сроковете за съставянето на ревизионния доклад и за издаване на РА са инструктивни,а не преиклузивни и с изтичането им не се погасява правото на органа да го състави, респективно да го издаде. В този смисъл е и трайно установената и непротиворечива съдебна практика,изразена в редица съдебни решения,измжду които и в РЕШЕНИЕ № 10566 ОТ 11.07.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 3654/2013 Г., I ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 11595 ОТ 19.09.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 75/2011 Г., VIII ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 17370 ОТ 20.12.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 5861/2013 Г., VIII ОТД. НА ВАС и редица дурги решения.

При издаването на ревизионния акт са спазени отчасти материално правните разпоредби.

От доказателствата по делото е видно,че доставчикът [фирма] за данъчен период месец 03.2009 година,месец 04.2009 година и месец 06.2009 година, е издал в полза на жалбоподателя- фактури с № 49/23.03.2009 година с ДО № 3870 лева и

ДДС в размер на 774 лева с предмет доодекоряване, № 109/20.04.2009 година с ДО 2935 лева и ДДС в размер на 587 лева с предмет декорация, № 197/25.06.2009 година с ДО 3290 лева и ДДС в размер на 658 лева с предмет изработка декор. В хода на ревизионното производство този доставчик не намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на писмени доказателства и обяснения е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Наред с това, този доставчик не е намерен от страна на вещото лице ,изготвило съдебно- счетоводната експертиза,/ неоспорена от страните ,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено. От заключението на вещото лице се установя ,че единственото което е налично по делото по отношение на този доставчик е доказателства за разплащането в брой по процесните фактури и наличие на доказателства за включването на тези три процесни фактури в Справката декларация за съответния данъчен период от страна на този доставчик.

Наред с това, в хода на двете ревизионни производства, и в хода на съдебното производство,жалбоподателят не представи никакви доказателства за това какво жалбоподателят е поръчал,в какво се изразява доодекоряването,декорацията, изработката декор, къде е доставена и как, кой я е осъществил,къде е поставена тази декорация впоследствие от страна на жалбоподателя, налице ли са договорни отношения, приемо-предавателни протоколи, доказателства за превъзлагане на услугата от този доставчик на други лица. Единственото,което е представено от страна на жалбоподателя в хода на повторното ревизионно производство е едно обяснение от управителя на дружеството от дата 20.02.2012 година ,че с този доставчик работните отношения са били много кратки, поради несериозното отношение и некачествено извършената работа. Наред с това по делото не се представиха никакви доказателства, сочещ, че този доставчик е разполагал както с техническа, така и и с материална и кадрова обезпеченост,позволяващи да осъществи доставките/при съобразяване с обстоятелството ,че от събраните доказателства е установено,че този доставчик не разполага с никакви наети работници на каквито и да е договори, няма и публикувани финансови отчети, за да се установи наличие на счетоводна отчетност/ който факт се потвърждава и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно – счетоводната експертиза, не се представиха и доказателства на кой обект или къде изобщо е извършено доодокоряване, изработването на декорация и в какво се изразява те.

Следва да бъде отбелязано, че издаването на данъчна фактура само по себе си не може да обуслови наличие на реално осъществена доставка,защото фактурата е първичен счетоводен документ, отразяващ възникнало преди нейното издаване данъчно събитие. Последното представлява факт от обективната действителност, с настъпването на който правната норма свързва пораждането на определени правни последици. За да възникне правото на данъчен кредит за получателя по доставката ,то следва да са налице всички предвидени в закона предпоставки, и най- вече да е налице реално осъществена доставка. Липсата на последната лишава получателя от правото да ползва данъчен кредит по фактурата. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира ,че съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези три фактури за тези три данъчни периода,цитирани по- горе, в размер на 2019 лева.

Доставчикът [фирма] за данъчен период месец 10,11 и 12.2009 година и месец 05.2010 година е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 266/09.10.2009 година с ДО 552 лева и ДДС в размер на 110.40 лева, № 427/19.11.2009 година с ДО 552 лева и ДДС в размер на 110.40 лева, № 432/20.11.2009 година с ДО 552 лева и дДС в размер на 110.40 лева , 0 326/23.10.2009 година с ДО 994 и ДДС в размер на 198,80 лева,№ 372/05.11.2009 година с ДО 1104 лева и ДДС в размер на 220.80

лева, № 406/16.11.2009 година с ДО 1104 лева и ДДС в размер на 220,80 лева, № 528/16.12.2009 година с ДО 1656 лева и ДДС в размер на 331.20 лева, № 549/22.12.2009 година с ДО 2515 лева и ДДС в размер на 503 лева и № 1082/03.05.2010 година с ДО 13 757 лева и ДДС в размер на 2751 лева с предмет на доставките- реквизиторски услуги по всички фактури с изключение на фактура № 549 с предмет наем реквизит и фактура № 1082 с предмет наем дрехи.

Фактурите са издадени във връзка със сключен договор между жалбоподателя и този доставчик от дата 01.08.2009 година, по силата на който доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да осигури реквизиторски услуги за направата и набирането на необходимия за телевизионния сериал „ Клиника на третия етаж“ реквизит и да осигури реквизитни вещи за временно ползване за нуждите на телевизионния сериал.

Договорът е във връзка с друг сключен договор между жалбоподателя и Б. от 06.08.2009 година, по силата на който жалбоподателят в качеството на изпълнителен продуцент поел задължение по поръчка на Б. от нейно име и за нейна сметка, съгласно уговореното в Договора и Правилника за реда условията на организиране и финансиране и създаването на български телевизионни филми в Б. да реализира една продукция, наречена филм- Клиника на третия етаж, с продължителност 12 серии по 27 минути, като за цялостната реализация на филма включително, но не само заплащане на възнагражденията на носителите на авторските права, Б. предоставила на изпълнителния продуцент общ бюджет от 737496 лева без включен ДДС, като финансовите средства от бюджета на филма се предвижда от Б. на изпълнителния продуцент по банков път-15% от общия бюджет за изграждане на декор 20% от общия бюджет за подготвителен период в дните през първата седмица, 35 % от общия бюджет за снимане период в дните след през първата седмица на снимачния период, 20% за монтажно озвучителен период и 10 % от общия бюджет- за ликвидационния период в срок от 10 дни след окончателното приемане на филма, като изпълнителят поел задължение за преведените суми да издава надлежен оформени фактури в срок от 5 дни от получаването им, изпълнителният продуцент поел задължения още да уреди отношенията, включително и финансови такива и да сключи необходимите договори с всички други лица,извън носителите на авторски права и сродни на тях права, ангажирани при реализацията на филма.

По делото е приложен към фактурите приемо – предавателен протокол от 10.05.2010 година , между А.“ О. и [фирма],по силата на който възложителят [фирма] приел извършването на реквизиторските услуги и осигуряване на реквизитни вещи и дрехи за временно ползване, като тези услуги са извършени между 01.10.2009 година и 15.10.2010 година,а общата сума на извършените услуги е в размер на 14 398,80 лева с ДДС ,сумата е заплатена и получена от „ Ф. ИН“. Наред с това, в хода на ревизионното производство от този доставчик е представен сключен между него и лицето Л. А. Договор за наем на склад,находящ се в [населено място],ул“ Ч. шосе“, № 36 за срок от три години, състоящ се от навес, сграда и тоалетни, асфалтова площадка и метален навес, гориво- смазочна сграда, помпена станция и гараж с подземен крик. Приложен е и договор за наем от 02.03.2009 година, съгласно който доставчикът“ Ф. ИН“ нает от [фирма] производствена база- цех, находяща се в [населено място], [община] с находящи с в цеха банциг, 2 броя циркуляри, абрихт, щрайхмус, фрези ,шлайф ,дълбачка и преса., като са представени доказателства за заплащане на наема . От доказателствата по делото ,в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно счетоводната експертиза ,се установява ,че за процесните периоди месец 10, 11.12.2009 година и месец 05.2010 година, за периода от месец 10.12.2009 година е имал назначени

лица по трудови договори 17 броя на длъжности- технически сътрудник, машинни оператори, техници ,работници в строителството , за периода месец 05.2010 година-29 лица със длъжности- технически сътрудник, машинни оператори, техници, работници в строителството ,реквизитор и дизайнер, ел. монтьор, дърводелци, механици и шофьор на тежкотоварен автомобил. Наред с това, от заключението на вещото лице изготвило съдебно- счетоводната експертиза и от доказателствата по делото се установява, че доставчикът е отразил приход от продажба на услуги в сметка 703-приходи от продажба на услуги, а начисленият и отразеният във фактурите данък е отразен като задължение към бюджета по сметка 4532"Начислен ДДС от продажби, доставчикът притежава транспортни средства ,заведени в сметка 205- транспортни средства със стойност 18384.82 лева, заведени в инвентарна книга-камион Нисан и 2 товарни автомобила М..

Наред с това от съдебно- техническата експертиза, изготвена от вещото лице и неоспорена от страните се установява ,че на през м.11.2009 година е сключен трудов договор между този доставчик и лицето С. В. Т., по силата на който последният поел задължение да изпълнява длъжността реквизитор и според заключението на експерта,това лице е организирало изцяло избора/ техния вид и функции и разположението на вещите , използвани в сериала и и поставени в декора. Наред с това от показанията на този свидетел, разпитан в съдебно заседание е видно ,че той е работил при този доставчик от ноември месец 2009 година и в процеса на търсене на реквизит- например мебели или други уреди, които са специфични спрямо дадения случай, ги намира в дадена фирма, която сключва вече с продуцентите договор, той само намира нещата, които са необходими за дадено сценично изпълнение- мебелите , костюмите и конкретно за филма „ Клиника на третия етаж" ,свидетелят посочва , че е използвал от други външни лица, не от „Ф. ИН". По делото обаче не се представиха никакви доказателства за това от къде са наети съответните реквизиторски услуги, какви употребявани вещи са предоставени, от къде са взети и какви са по вид предоставените дрехи и кои лица са извършили процесните услуги, в какво се изразяват реквизиторските услуги и по-конкретно- наем на реквизит/ като при изготвяне на заключението по съдебно-счетоводната експертиза, такива доказателства са поискани ,но не са представени нито към датата н изготвяне на заключението , нито по- късно в хода на съдебното производство. Наред с това, от дадените обяснения от управителя на този доставчик на лист 199 от делото/ на гърба/ е видно ,че наемът на дрехи е извършван от определен списък от продуценти и от техническия сътрудник на фирмата „ Ф. Ин" и други назначени лица от фирмата са ги наемали от различни театри, студия или фирми, занимаващи се отдаването на дрехи под наем, но отново доказателства за отдаването под наем и от къде са доставени и какво всъщност е нието по делото липсват.Не се представиха и доказателства за това в какво точно се изразява наемът на реквизит и наемът на дрехи, кой къде ги е доставил. Следва да бъде отбелязано , че по отношение на този доставчик и по издадените от него фактури не е налице реално осъществена доставка, защото издаването на фактурите и включването им дневника за продажби и в справката декларация за съответните данъчни периоди, не може да доведе до реално осъществена доставка.

Нещо повече дори- нито към договора, нито в хода на двете ревизионни производства, нито хода на съдебното производство, се представиха доказателства за това в какво се изразява предметът на договора, доказателства какво е доставено по предмета на договора, като задание от страна на възложителя. От показанията на свидетеля Т. се установява ,че договорите за наем на реквизит и дрехи са се сключвали с изпълнителния продуцент на фирмата/ който в случая е жалбоподателят , не доставчикът. Доказателства за това от кои театри, студия и

изобщо фирми ,занимаващи се с отдаване под наем на дрехи ,не се представиха. Наред с това, дадените обяснения от страна на управителя на този доставчик ,че скиците са изготвени от служители на продуцента – жалбоподател, а изработката е била в цеха в [населено място], влизат в противоречие както със събраните доказателства, така и със заключението по съдебно- техническата експертиза,неоспорена от страните ,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено. От това заключение се установява ,че понятието „реквизит“в сценографията представлява съвкупност от оригинални или бутафорни предмети за театрално или друго представление и помага на зрителя да почувства обстановката, времето и мястото на действието.

При огледа на място/ съхраняването на декора ,в [населено място], [улица],вещото лице е установило, използваните като реквизит в сериала„ Клиника на третия етаж“ са различни видове-например болнично оборудване и облекло,предоставено от Болница „Т.“, асансьор от [фирма] ,мебели от „Д.“,М.“ и други, техника от „Зора“,“П.“, „Т.“ и др ,оборудване за баня и др. от „ Т.“, Б.“, дрехи от „ М.“ и т.н-, като използваният в сериала реквизит е предоставен на бартерни начала по споразумение между Б. и спонсорите, които отдават за безвъзмездно използване на вещи и дрехи срещу излъчване на благодарствен надпис на спонсора във финалните надписи в края на всяка серия, съдържащ име и лого, а предоставените вещи се използват в рамките на снимачния период и след това се връщат на спонсорите, като това споразумение е оформено с еднотипни договори за материално подпомагане между Б. и [фирма] и от друга страна ,фирмата, предоставяща реквизита.Като пример,вещото лице е посочило Договор сключен между Б. и МБАЛ“ Т. Болница“ от 14.12.2009 година, по силата на който МБАЛ“Т. Болница“ в качеството на спонсор поел задължение да осигури материалното подпомагане на телевизионния сериал„Клиника на третия етаж“ и се изразява в предоставяне за временно ползване за нуждите на снимачния период на фирма от 29.09.2009 година, 15.01.2010 година на снимачни реквизити, описани в спецификация приложение №1 и срещу предоставената материална подкрепа, Б. поела задължение да излъчи благодарствен надпис във финалните надписи в края на всяка серия на филма, съдържаща наименование и запазен знак/ лого/ на спонсора.

От казаното и от всички доказателства по делото е установено ,че този доставчик не е извършил никаква реална доставка – нито наем на реквизит, нито пък наем на дрехи. Издаването на данъчни фактури и включването им в дневника за продажби ,не може да доведе до извода , че е налице реално осъществена доставка. Наред с това, обстоятелството, че лицето С. Т. е извършвал наем на дрехи и на реквизит, също не може да доведи до извода ,че този доставчик е извършил каквото и да било по фактурите. Вярно, че е сериалът е заснет и е налице уреждане на отношенията между жалбоподателя и Б., но също така е вряно, че този доставчик „Ф. Ин“ не е доставил нищо. Доставките на реквизита и на дрехите, са извършени от спонсорите на Б., не от доставчика ,при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези фактури.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя за данъчен период месец 08 месец 09 и месец 10.2009 година фактури с №4572/31.08.2009 година с ДО 12830 лева и ДДС в размер на 2566 лева с предмет декоростроене, № 4685/23.09.2009 година с данъчна основа 1040 лева и ДДС в размер на 208 лева- с предмет транспортна услуга, № 4686/23.09.2009 година с ДО 13177 лева и ДДС в размер на 2635.40 лева с предмет декостроене, № 4797/19.10.2009 година с с ДО 2690 лева и ДДС в размер на 538 лева с предмет декоростроене, № 4798/19.10.2009 година с ДО 2065 лева и ДДС в размер на 413 лева с предмет сценографски услуги, № 4816/21.10.2009 година с ДО – 170 лева и ДДС в размер на 34 лева- с предмет

дърводелски услуги. Фактурите се издадени във връзка със сключен договор между жалбоподателя и доставчика в качеството на изпълнител от 01.08.2009 година, по силата на който доставчикът поел задължение да изработи декори, доодекоряване и пространство и транспорт на материалите до място посочено от възложителя „ А., като всички материали , необходими за извършването на описаните услуги се закупуват като изпълнителя и са за сметка на възложителя.

От приложената декларация от управителя на доставчика, е установено,че декорите реквизит са изработени в цех за обработка на дървен материал на [фирма], находящ се в [населено място],нает по Договор за наем от 02.10.2007 година от [фирма]. Транспортът на декорите е извършен от [фирма] със собствен товарен автомобил И., с рег. [рег.номер на МПС] , за което по делото са приложени свидетелство за регистрация, пътни листове и товарителници от 23.09.2009 година и 31.08.2009 година, като лицето извършило превоза е Ю. С., с който доставчикът има сключен договор за превоз на стоки от 04.05.2009 година, приложен по делото. Към договора с доставчика е приложен Приемо-предавателен протокол от 22.10.2009 година за приети услуги и декори,декостроене,доодекоряване,сценографски услуги,дърводелски услуги, транспортни услуги и сумата на услугите възлиза на 38 366.40 лева с включен ДДС ,като е посочено , че услугите са извършени за периода от 08.08.2009 година до 20.10.2009 година. Наред с това, от заключението на вещото лице, изготвило съдебно – счетоводната експертиза / неоспорена от страните,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено се установява ,че този доставчик разполага с аналитична справка от гр. 20 за налични Д. и инвентарна книга,машини за дървообработване, челен товарач, ремарке Ауди Аз ,Г. и винторезна машина. Наред с това е установено , че процесните фактури са включени в СД по ЗДДС и Дневниците за продажби за съответния данъчен период, разплащането е по банков път за фактура с № 4685 и 4686 на 23.09.2009 година, съгласно представено банково извлечение, а за всички останали фактури- в брой, съгласно издадени фискални касови бонове от регистриран касов апарат. Този доставчик е осчетоводил прихода от продажба по процесните фактури по сметка 703- Приходи от продажба на услуги и е отразен данъкът по сметка 4532.

Наред с това, за процесните периоди от представените ведомости за заплати, трудови договори и уведомления по КТ, доставчикът е имал назначени 33 лица по трудови договори през месец 09.2009 година и 35 лица през месец 10.2009 година на длъжности – строителни работници, строителен инженер, дизайнер и инженер-технолог, както и диплома за завършено висше образование по специалност Сценография на А. Т., назначена в дружеството като дизайнер по трудов договор, считано от 20.10.2009 година. Наред с това, от заключението на вещото лице изготвило съдебно-техническата експертиза/ неоспорена от страните, е установено ,че изработеният декор се съхранява в [населено място], на [улица] при огледа е установено ,че декорът в основната си част е съхранен във вида, послужил за заснемането на сериала,а в основата си декорът представлява дървена конструкция, служеща за основа при заграждането на отделните помещения,като са пригодени съобразно сценария/ притежават специфични характеристики с оглед темата на сериала и където на закрито са заснема филмовата продукция“ Клиника на третия етаж“, продуциран от [фирма]. Доставчикът „ВДФ Б.“ е предоставил услугите по изработването на декора,които се изразяват в предварителна подготовка на дървения материал- греди ,летви, дъски, плоскости и други ,разкрояване,нарязване и обработването им/ дърводелски услуги/ и впоследствие изграждането и купуването им в една цяла, взаимносвързана конструкция и този цял процес се определя като декостроене.

Изработеният от [фирма] декор е използван за заснемане на сериала „ Клиника на третия етаж“, като след заснемане на сериала,декорът съгласно договорът между Б. и А.“О. става собственост на Б., която. финансира заснемането му и всички съпътстващи дейности, свързани с подготовката, заснемането, излъчването на филмовата продукция и след като сериалът е заснет, придобива всички парва над този авторски продукт, включително и права върху декора, използван при заснемането. Наред с това от представените трудови договор на лист 1-20 от Приложение № 1 ,както и от ведомостите за заплати за месеците август,септември и октомври 2009 година, е видно,че доставчикът е разполагал със сценограф и специалист по механизация на дървесината- Р. Б., която е създала проекта за декор/ който факт се потвърждава и от показанията на това лице,разпитано в съдебно заседание като свидетел/, С. З.- строителен инженер,С.Х.- приложен специалист,Е.Т.-специалист продажби,квалифицирани работници в строителството.Отново от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза е установено ,че изработката на декора е осъществена в цех за обработка на дървен материал, находящ се в.О., близо да [населено място]/ за което по делото има приложен договор за наем на този цех от страна на този доставчик/, и там е осъществявана предварителната подготовка на дървения материал , а сглобяването на декора е реализирано в сградата, където е заснет филма- [населено място], [улица],№23, като този доставчик е разполагал с още един нает склад, находящ с [населено място] – Ю. дъга- Околовръстен път.Доказано е, че този доставчик разполага с необходимата материална, техническа и кадрова обезпеченост,позволяваща му да осъществи доставките- притежавал е не само складови помещения ,но и наети банциг, двойно обрезен цирукляр,хоризонтален банциг.

Отново от заключението на вещото лице ,изготвило съдебно-техническата експертиза,е видно,че сценографските услуги,предоставени от този доставчик се изразяват в изработване на проект и чертеж за построяването на декора за продукцията- така, как ще изглежда сцената по време на снимките. Сценографските услуги са извършени от Р. Б., която е признат специалист в областта на филмовото производство с дългогодишна практика и името на Р. Б. фигурира и във финалните надписи на сериала, като това лице е назначено на трудов договор при този доставчик от 2008 година. Наред с това, материалите за декора са закупени от [фирма] за сметка и от името на Б. и всички материали/ са вложени в крайния продукт- в декора, изработен от [фирма], като фактурите за закупените материали от жалбоподателя са приложени на лист 246-529 от делото и описаните в тях стоки напълно кореспондират с построения декор, установен при огледа от страна на вещото лице, изготвило съдебно- техническата експертиза и находящ се в [населено място], на [улица]/ където се съхранява декорът- Склад за хранилище за декори на Театър“ Българска армия.След приключване на заснемането но сериала, по силата на договор, сключен между „А.“ и Б., жалбоподателят предал декора на Б.. Наред с това, са приложени и приемо-предавателни протоколи за филма“Клиника на третия етаж“ от изпълнителния продуцент „А. О. на продуцента Б. и Протокол за финализиране на взаимоотношенията между жалбоподателя и Б. от дата 07.11.2011 година.

От всичко казано дотук е видно ,е този доставчик е осъществил реални доставки към жалбоподателя,разполагал е с необходимата техническа,материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките, декорът е изработен и все още съществуващ, налице е последващо финализиране на отношенията между жалбоподателя и Б. по повод сключения договор между тях, доставчикът надлежно е осчетоводил процесните фактури в счетоводството си със съответно взети стопански

операции, ДДС е начислен и включен в СД по ЗДДС за процесните периоди ,при което е налице реално осъществена доставка, водеща до възникване право на данъчен кредит за получателя. Органът по приходите не е анализирал всички събрани доказателства в хода на двете ревизионни производства незаконосъобразно е приел, че по тези доставки следва да бъде отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя. В този смисъл, ревизионният акт в тази му част се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Доставчикът „О. [фирма] през данъчен период месец 03,04,05 и 06.2010 година е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 22/31.03.2010 година с ДО -4041,65 лева и ДДС в размер на 808.33 лева ,№ 26/30.04.2010 година с ДО 7612 лева и ДДС в размер на 1522 лева, № 30/25.05.2010 година с ДО 8150 лева и ДДС в размер на 1630 лева, №34/29.06.2010 година с ДО 7130 лева и ДДС в размер на 1426.04 лева с предмет на доставката- рекламна кампания./ общ размер на ДДС -6394.40 лева. Фактурите са издадени във връзка със сключен договор между този доставчик и жалбоподателя от 15.03.2010 година ,по силата на който доставчикът поел задължение да излъчи в програмата на Б. аудиовизуални произведения,наричани за краткост рекламни материали, рекламиране на стоки и услуги или търговски марки на възложителя. Договорено е още ,че рекламните материали се излъчват по Б. по предварително одобрена от страните схема на излъчване,която определя продължителността, последователността, броя и условията за излъчване.

С договора са уговорени и останалите права и задължения на страните .На същата дата 15,03.2010 година е сключено тристранно споразумение между жалбоподателя в качеството на клиент, О. Ар ТВ“ в качеството на рекламна агенция и Би Ти Ви за авансово получаване на преференциална отстъпка за годишен бюджет, по силата на което клиентът и рекламната агенция гарантират, че 100% от бюджета за телевизионни реклами на Клиента ще бъде изразходвана в програмата на Б. за излъчване на рекламни клипове и форми в периода от 01 Я. до 31.12.2010 година, а Б. предоставила отстъпка в съответствие с политиката за получаване на отстъпки 2010 година.Към договорите е приложено и възлагателно писмо,изходящо от А. О. до [фирма] със срок на валидност от 15.03.2010 година до 31.12.2010 година , с което е възложено на доставчика О. А. ТВ „Е. да закупва и преговаря от свое име и за сметка на жалбоподателя време за излъчване на телевизионна реклама в програмата на Б.. На 18.03.2010 година ,управителят на жалбоподателя депозирал до доставчика [фирма] Заявка, с която поискал изработването на 5 броя рекламни видеоклипа с времетраене 7 секунди всеки от които да бъде излъчен в програмата на Б. до края на месец юни 2010 година. Наред с това от доказателствата по делото е установено, че този доставчик е превъзложил изработването на рекламните видеоклипове на [фирма],за което е налице сключен договор от 19.02.2010 година, по силата на който изпълнителят [фирма] поел задължение срещу заплащане да изготвя рекламни видеоматериали на възложителя или на негови клиенти, с качество за излъчване по националните електронни медии ,по начин, посочен в договора,със срок 30.04.2010 година. Във връзка с договорните отношения между прекия доставчик и подизпълнителя, на дата 26.03.2010 година ,подизпълнителят предал на доставчика 5 броя анимирани и озвучени рекламни видеоматериали“ А. Д. С.“ с времетраене всеки по 7 секунди на обща стойност 23 250 лева и възложителят приел без забележка работата на изпълнителя..

Установено , че „ О. А.“ТВ е излъчила рекламните видеоматериали в програмата на Б. на базата на двустранно подписан едногодишен договор от 12.01.2010 година, като планирането на рекламната кампания се извършва по предложение на [фирма] , въз основа на което Б. изготвя схема за излъчване, съдържаща данни за времетраенето на рекламния спот, часовия пояс на излъчване, дати ,рейтинг, цена, а

излъчването на рекла удостоверено с издаден сертификат от телевизия Б.,който факт се удостоверява от приложените по делото доказателства и от заключението на вещото лице,изготвило съдебно-счетоводната експертиза.Заедно с издадените фактури от страна на Б., този доставчик е издал процесните фактури на жалбоподателя.Установено е още , че този доставчик е отразил процесните фактури в СД по ЗДДС за процесните периоди, надлежно е осчетоводил същите в счетоводството си със съответно взети стопански операции, плащането по фактурите е извършено в брой, като фактурите са придружени с фискални касови бонове от регистрирано в НАП фискално устройство и то на датите на издаване на фактурите, през порцесния период този доставчик е имал назначено едно лице на трудов договор със специалност- маркетинг и реклама, отразил е приходи от продажби на услуги и начисленият по фактурите ДДС е намерил счетоводно отражение в сметка 4532- начислен ДДС от продажби. От заключението на вещото лице, изготвило съдебно – техническата експертиза, се установява, че рекламните клипове, представени от жалбоподателя представляват 3D компютърна анимация с продължителност 7 секунди и са създадени с цел рекламиране дейността на [фирма], както и за адреса на новото студио на фирмата.При извършеното посещение на адреса на предходния доставчик“ [фирма], вещото лице е извършило оглед на материалната база, с която разполага този доставчик и е установено ,че предходният доставчик разполага с компютърна техника и специалисти, изработените рекламни материали – видео клипове са излъчени в програмата на Би Ти Ви на дата 29.06.2010 година в предаването „Непокорно сърце“, по на дата 27.05.12010 година в програмата на Би Ти Ви- в предаването „Комиците“, за което са налични 4 броя сертификати за излъчване на реклама по Би Ти Ви ,съответно още на дати 31.03.2010 година и 30.04.2010 година и предоставените на вещото лице върху цифров носител пет боря анимирани и озвучени видеоматериали, представляващи 3D анимирани видеоклипове, рекламиращи дейността на [фирма], отговарят на описаните в документите,приложени по делото.

От всичко казано дотук настоящият съдебен състав намира ,че този доставчик реално е осъществил услугите, осчетоводил е надлежно доставките в счетоводството си ,начислил е данък върху тях и същият е намерил отражение в счетоводна сметка 4532, разплащането е извършено в брой ,налице е превъзлагане на услугата на друг подизпълнител ,който е разполагал с необходимата материална,техническа и кадрова обезпеченост, изработени са рекламните материали- видеоклипове ,излъчени са съобразно договореното в програмата на Би Ти Ви на посочените по- горе дати, налице е сертификат за излъчване ,издаден от страна на Би Ти Ви , при което е безспорно ,че е налице реално осъществена доставка по тези процесни фактури ,позволяваща на получателя по доставката да ползва право на данъчен кредит.Отново тук органът по приходите не е анализирал приложените по делото доказателства, неправилно е приел ,че следва да се откаже право на данъчен кредит на жалбоподателя по тези фактури в общ размер на 6394.40 лева. Р. акт в тази му част също е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Доставчикът [фирма] за данъчен период от месец 01.09.2009 година до месец 10.2009 година е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 796/10.01.2009 година с ДО 3170 лева и ДДС в размер на 634 лева с предмет аудиомонтаж, № 776/10.01.2009 година с ДО 3910 лева и ДДС в размер на 782 лева с предмет дизайн, № 804/23.02.2009 година с ДО 6870 лева и ДДС в размер на 1374 лева с предмет видеомонтаж, № 805/26.02.2009 година с ДО 2710 лева и ДДС в размер на 542 лева с предмет компютърна анимация, № 808/27.02.2009 година с ДО 4115 лева и ДДС в размер на 823 лева с предмет- А. и мишунг, № 836/15.03.2009 година с ДО 6175 лева и ДДС в размер на 1235 лева с предмет аудиозапис и мишунг, №

837/18.03.2009 година с ДО 4094 лева и ДДС в размер на 818,80 лева с предмет-кастинг и аудиозапис № 866/20.03.2009 година с ДО 5875 лева и ДДС в размер на 1175 лева с предмет видеомонтаж, № 885/22.04.2009 година с ДО 4130 лева и ДДС в размер на 826 лева, с предмет компютърни ефекти, № 887/29.04.2009 година с ДО 3905 лева и ДДС в размер на 822.40 лева с предмет видеомонтаж, № 910/20.05.2009 година с ДО 1320 лева и ДДС в размер на 264 лева- с предмет аудиообработка и видеоефекти, № 936/25.05.2009 година с ДО 4575 лева и ДДС в размер на 915 лева с предмет видеомонтаж, № 965/29.05.2009 година с ДО – 1700 лева и ДДС в размер на 340 лева с предмет аудиомонтаж, № 966/30.05.2009 година с ДО 2810 лева и ДДС в размер на 562 лева с предмет озвучаване, № 917/25.06.2009 година с ДО 3870 лева и ДДС в размер на 774 лева с предмет – видеозвучаване, №918/26.06.2009 година с ДО 2880 лева и ДДС в размер на 576 лева- с предмет аудиозапис мишунг, № 919/27.06.2009 година с ДО 3980 лева и ДДС в размер на 796 лева с предмет видеомонтаж, №920/29.06.2009 година с ДО 5610 лева и ДДС в размер 1122 лева с предмет компютърна анимация, № 945/25.07.2009 година с ДО 3910 лева и ДДС в размер на 782 лева с предмет видеомонтаж, № 927/30.07.2009 година с ДО 6230 лева и ДДС в размер на 1246 лева с предмет график- дизайн и ефекти, № 928/31.07.2009 година с ДО 5370 лева и ДДС в размер на 1074 лева с предмет аудиобработка, № 929/20.08.2009 година с ДО 4920 лева и ДДС в размер на 984 лева с предмет компютърна графика, № 930/20.08.2009 година с ДО 6400 лева и ДДС в размер на 1280 лева и с предмет звуков монтаж и кастинг, № 957/15.09.2009 година с ДО 4720 лева и ДДС в размер на 944 лева с предмет график дизайн ефекти, № 989/24.09.2009 година с ДО 6110 лева и ДДС в размер на 1222 лева с предмет видеомонтаж и дублаж, № 102528.10.2009 година с ДО 5270 лева и ДДС в размер на 1054 лева с предмет услуга, № 1026/28.10.2009 година с ДО 4710 лева и ДДС в размер на 942 лева с предмет услуга,№ 1029/29.10.2009 година с ДО 5860 лева и ДДС в размер на 1172 лева с предмет доодекоряване на терен/ общ размер на ДДС по фактурите- 25862 лева/. В хода на двете ревизионни производства, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като също не е намерен и в хода на съдебното производство при изготвяне на съдебно- счетоводната експертиза. Посочените фактури са във връзка със сключен договор за мениджмънт между този този доставчик и жалбоподателя от дата 07.07.2006 година, по силата на който изпълнителят-доставчик поел задължение да извърши организация, координация и цялостна реализация на филмопроизводство и съпътстващите ги процеси в това число и продукти и съпътстващите ги работи услуги- проектиране и изработване на декори и доокодеряване на сценично пространство- открито и закрито, техническо подсигуряване на сценично пространство-открито или закрито,в това число и електрозахранване,осветление и озвучаване,кастинг-подбор и набиране на кадри, звукозапис ,микс, дублаж и редакция на аудиопродукти и записването им върху технически носители – оптични магнитни и други, видеозапис, микс и редакция на видеопродукти върху магнитни или оптични носители, операторски и асистент-операторски услуги., а възложителят поел задължение да оформя поставените задачи като план- сметка и да оформя същите в поръчки- писмени или устни задания с достатъчно изчерпателно описание на работите и изискванията към тях.

Към фактурите има приложени приемо- предавателни протоколи,с които се установява ,че жалбоподателят е приел извършените услуги от „ П. и КО“ и същите услуги са извършени в студията на „А.“ О. и с негови технически средства. Наред с това, от събраните доказателства в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза , е видно ,че този доставчик е включил процесните фактури в справката– декларация за съответния данъчен период ,фактурите са заплатени на доставчика ,но този доставчик няма ГФО за 2009

година,няма доказателства за наети работници със съответната квалификация, позволяваща му да осъществи доставките- твърде специфични. Наред с това, по делото не се представиха и доказателства за това кои лица са извършили услугите и имали ли са съответната квалификация за осъществяване на многобройните разнородни доставки. От заключението на вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза е видно ,че при посещение на място в офиса на [фирма], вещото лице е посочило, че техническата и ресурсна обезпеченост на „А. Д. С.“ е функционално относима и достатъчна за извършване на визираните във фактурите услуги и в предавателните протоколи дейности- аудио монтаж, видео монтаж,дублаж, компютърна анимация, аудио запис и кастинги, компютърни ефекти, аудио обработка и ефекти, озвучаване, график- дизайн,дублаж и други.

Но от това заключение на вещото лице се установява единствено ресурсна и кадрова обезпеченост не на доставчика,а на жалбоподателя при липсата на каквито и да било доказателства за наети лица, каквито и да било/ да не говорим, че това са специфични услуги, / няма как този доставчик да извърши многобройните дейности без да има персонал и без да са налице каквито и да било доказателства за превъзлагане на услугите на други лица, при което издадените фактури сами по себе си не водят до извода за наличие на реално осъществена доставка, защото фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие. Последното представлява факт от обективната действителност, с което правната норма свързва пораждането на определени правни последици. Липсата на реално осъществена доставка води до непризнаване право на данъчен кредит по нея. Наред с това, жалбоподателят не представи и никакви доказателства за реалното изработване на субмастерите на сериалите, за аудиозапис на актьорите и изобщо какво е възложил и какво е извършено от страна на доставчика. С оглед на това липсва реално осъществени доставки по тези фактури, при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит в общ размер на 25862,20 лева.

По отношение на установения корпоративен данък за 2009 година.

За процесната 2009 година , дружеството жалбоподател е подало Г. на дата 29.03.2010 година с деклариран положителен финансов резултат -53184.28 лева преобразуван за данъчни цели, данъчна печалба в размер на 53184,28 лева и дължим корпоративен данък в размер на 2047,40 лева, като през годината дружеството е внасяло авансови вноски в размер на 3396 лева. Органът по приходите е извършил увеличение на финансовия резултат с разходите по всички фактури от всички доставчици,осчетоводени от жалбоподателя по сметка 602- Разходи за външни услуги в общ размер на 210 309,28 лева на основание чл.16,ал.2,т. 4 от ЗКПО- заплащане на обезщетения и възнаграждения за услуги, без те да се реално осъществени, предвид обстоятелството , че доставките по всички фактури не са признати за реално осъществени и на тази плоскост, след приспадане на внесените авансови вноски е определен дължим данък в размер на 10 269 лева.

Настоящият съдебен състав обаче ,намира,че така определеният данък следва да бъде изменен, като се съобрази, че по част от фактурите са налице реално осъществени доставки/ при казаното по- горе и именно със стойността на фактурите/ данъчните основи. Наред с това, органът по приходите е включил данъчните основи на фактурите, издадени от „О. А. ТВ“ през периода 2010 година/ което е неправилно защото , корпоративният данък е за 2009 година и няма как да бъде отнесен разход, който е направен в следваща година като такъв и да бъде преобразуван за данъчни цели в предходен период- най- малкото, че той през 2009 година не е бил извършен. Към декларирания от дружеството финансов резултат от

53 184,28 лева следва да се прибавят данъчните основи по фактурите издадени от „Би АЙ Би Б.“ в размер на 10 095 лева, 2 399.80 лева данъчните основи по фактурите, издадени от „Ф. ИН“по които не са налице реални доставки, разходите по фактурите от „П. и КО – или 162 190,43 лева, намалена със самата от 53184,28 лева по декларираното от жалбоподателя и основата за облагане е в размер на 109006,43 лева. Определеният корпоративен данък в размер на 10 900,64 лева, от тази сума следва да се извадят направените авансови вноски през годината от жалбоподателя , внесеният корпоративен данък в размер на 2047,40 лева и ползваното преотстъпване в размер на 54.98 лева или дължимият корпоративен данък за 2009 година е в размер на 5402.26 лева и това е дължимата сума, която следва да бъде определена от съда. Р. акт следва да бъде изменен в тази му част. Върху невнесените в срок задължения за корпоративен данък се дължат и лихви.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски по компенсация в размер на 326 лева/ съобразно с уважената част на жалбата.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № [ЕГН]/12.02.2013 година, потвърден с Решение № 1004/07.06.2013 година на Директор на Дирекция” ОДОП”, в частта,в която е отказано право на данъчен кредит НА [фирма] по фактури, издадени от [фирма] за данъчни периоди месец 08,09. и 10.2009 година в общ размер на 6394,40 лева, ведно с начислените лихви и по фактурите, издадени от [фирма] за данъчен периоди месец 03,04, 05 и 06.2010 година в общ размер на 6394,40 лева.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] ГР.С. СРЕЩУ Ревизионен акт № [ЕГН]/12.02.2013 година, потвърден с Решение № 1004/07.06.2013 година на Директор на Дирекция” ОДОП”, в частта, в която е отказано право на данъчен кредит по фактури , издадени от [фирма] ЗА ДАНЪЧНИ ПЕРИОДИ МЕСЕЦ 03,04 И 06.2009 ГОДИНА В РАЗМЕР НА 2019 ЛЕВА ,ПО ФАКТУРИ , ИЗДАДЕНИ ОТ [фирма] ЗА ДАНЪЧНИ ПЕРИОДИ МЕСЕЦ 10,11 И 12.2009 ГОДИНА И МЕСЕЦ 05.2010 ГОДИНА В РАЗМЕР НА 2399.80 ЛЕВА,ВЕДНО СЪС СЪОТВЕТНИТЕ ЛИХВИ ЗА ЗАБАВА И ПО ФАКТУРИ, ИЗДАДЕНИ ОТ [фирма] ЗА ДАНЪЧНИ ПЕРИОДИ ОТ МЕСЕЦ 01.01.2009 ГОДИНА ДО 31.10.2009 ГОДИНА В РАЗМЕР НА 25 862.20 ЛЕВА ,ВЕДНО СЪС СЪОТВЕТНИТЕ ЛИХВИ.

ИЗМЕНЯ РА №[ЕГН]/12.02.2013 година,потвърден с Решение № 1004 /07.06.2013 година на Директор на Дирекция”ОДОП, в частта, В КОЯТО Е ОПРЕДЕЛЕН КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК ЗА 2009 ГОДИНА В РАЗМЕР НА 10 214.12 ЛЕВА, ВЕДНО СЪС СЪОТВЕТНИТЕ ЛИХВИ, КАТО ОПРЕДЕЛЯ ДЪЛЖИМИЯ КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК НА А.“ О. ЗА 2009 ГОДИНА В РАЗМЕР НА 5402,26 ЛЕВА ,ВЕДНО С ЛИХВАТА ЗА ЗАБАВА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР. С. С. ОТ 326 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО КОМПЕНСАЦИЯ ,КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТ НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

1

4